Izdvajamo | Vijesti 2026. godina

U Bukovici proslavljen sv. Rok i obilježena 400. obljetnica pisanoga svjedočanstva o Katoličkoj Crkvi u ovome mjestu

TABB • 3 tjedna prije 472 3 minuta čitanja

Bukovica, 22. kolovoza 2026. – Banjolučki biskup mons. Željko Majić predvodio je u subotu, 22. kolovoza, na spomendan Blažene Djevice Marije Kraljice, misno slavlje u čast sv. Roka na groblju Suvaje u Bukovici, posvećenom ovom Božjem ugodniku. U koncelebraciji su bili trnski župnik fra Dominko Batinić, domaći sin mons. Anto Orlovac, arhijerejski namjesnik Križevačke eparhije za Bosnu i Hercegovinu i prnjavorski župnik protojerej o. Orel Zakaljuk te vlč. Zlatko Matić, župnik iz Budžaka.

Na misnom slavlju okupio se velik broj vjernika, ponajviše potomaka Bukovice, Jablana i okolnih mjesta koji danas žive u susjednoj Hrvatskoj, ali se redovito vraćaju u svoj rodni kraj. Njihovo okupljanje oko oltara i grobova predaka bilo je istodobno izraz vjere, zahvalnosti i povezanosti sa zavičajem. Liturgijsko pjevanje predvodio je zbor iz Slavonskog Broda.

Ovogodišnja proslava imala je i posebno povijesno značenje. Naime, obilježeno je 400 godina od pisanoga svjedočanstva o životu Katoličke Crkve u Bukovici. Banjolučki biskup u svojoj je **propovijedi** podsjetio na skradinskoga biskupa i apostolskog upravitelja Bosne fra Tomu Ivkovića, koji je u izvješću upućenom Svetoj Stolici naveo da je u Bukovici u dva navrata podijelio sakrament svete potvrde – prvi put 54, a drugi put 70 krizmanika, ukupno 124.

Iako se iz njegova izvješća ne može sa sigurnošću utvrditi je li biskup Ivković u Bukovici krizmao već 1626. godine, njegov zapis nedvojbeno svjedoči da je prije četiri stoljeća na ovome prostoru postojala živa Crkva. Upravo je zato ovogodišnje misno slavlje bilo prigoda za zahvalnost Bogu za četiri stoljeća pisanoga svjedočanstva o životu vjere u Bukovici.

Biskup Majić u propovijedi je povezao svetkovanje sv. Roka s evanđeoskim pozivom na vjeru koja se ne zadovoljava „mrvicama“, nego se cijelim životom predaje Kristu. Podsjetio je na život sv. Roka, hodočasnika koji je, prema crkvenoj predaji, svoje hodočašće pretvorio u hodočašće ljubavi prema čovjeku. Dok su drugi bježali od oboljelih od kuge, on im je prilazio, pomagao im, njegovao ih i ostajao uz njih. Tako je pokazao da se prava vjera ne iscrpljuje u riječima i pobožnim nakanama, nego postaje konkretna ljubav prema bližnjemu.

Govoreći o povijesti Bukovice i katolika na ovim prostorima, biskup je istaknuo kako današnja proslava nije samo pogled u prošlost. Stoljećima su ovdje katolici krštavali svoju djecu, primali sakramente, podizali križeve, radili, čuvali predaju i prenosili vjeru novim naraštajima. „Nije dovoljno znati da su naši preci ovdje u vjeri, radu i poštenju živjeli. Pitanje je: Što i kako živimo mi danas?“ poručio je biskup.

Posebno je govorio o sadašnjem stanju katolika u Bosni i Hercegovini i Banjolučkoj biskupiji, podsjetivši na snažan demografski pad tijekom posljednjih desetljeća. Pritom je odbacio govor o katolicima na ovim prostorima kao o „ostatku ostataka“. Istaknuo je da Crkva nije ostatak sve dok postoje ljudi koji u vjeri ustraju, obitelji koje čuvaju svoja ognjišta, mladi koji se ne stide svoje vjere i svećenici koji u malim zajednicama iz nedjelje u nedjelju slave Euharistiju.

„I dok je god takvih ljudi, ova Crkva nije ostatak ostataka. Ona je živa Crkva. Ona će opstati“, poručio je banjolučki biskup.

Posebnu je riječ uputio potomcima Bukovice i okolnih mjesta, pozvavši ih da ne zaborave svoj rodni kraj i grobove svojih predaka. Potaknuo ih je da se vraćaju u zavičaj, da dolaze s djecom i unucima, obnavljaju kuće i imanja te pridonose oživljavanju kraja iz kojega su potekli. „Pitajmo se: Što ćemo mi učiniti da ovdje ponovno bude života?“ rekao je biskup.

Biskup je zahvalio i mons. Anti Orlovcu na njegovu dugogodišnjem predanom radu na očuvanju spomena na mjesta, župe, vjernike i svećenike Banjolučke biskupije. Posebno je istaknuo njegovu knjižicu *Bukovica*, u kojoj je sačuvana povijest ovoga mjesta i njegovih stanovnika.

U zaključku propovijedi biskup Majić pozvao je okupljene da ne dopuste da se ugasi svjetlo Evanđelja koje na ovim prostorima gori stoljećima. Križevi, kapelice i groblja nisu samo spomenici prošlosti, nego i putokazi za budućnost. U godini u kojoj se obilježava četiri stoljeća pisanoga svjedočanstva o katoličkoj prisutnosti u Bukovici, vjernike je pozvao da budu dostojni baštinici vjere svojih predaka i da je prenesu budućim naraštajima.

Prije završnog misnog blagoslova župnik fra Dominko zahvalio je svima koji su sudjelovali u organizaciji i proslavi sv. Roka i velikog Jubileja, a napose mons. Orlovcu na priređenoj spomen-knjizi o Bukovici. Mons. Orlovac ukratko je predstavio knjižicu te pozvao sve koji imaju dodatna saznanja o povijesti ovoga mjesta da ih podijele i tako pridonesu njezinoj dopuni, kako bi svjedočanstvo o Bukovici i njezinoj prošlosti bilo što potpunije i vjerodostojnije.

Na kraju misnoga slavlja zajedništvo je nastavljeno pod šatorom, gdje se već godinama okupljaju Bukovčani i njihovi potomci, susjedi i prijatelji. Susret i druženje organizira domaći sin Ivica Matošević. Tako je i ovogodišnja proslava sv. Roka bila susret vjere, zavičaja, obiteljskoga sjećanja i zahvalnosti za baštinu koju su prethodni naraštaji sačuvali i predali onima koji dolaze poslije njih. Još je jednom pokazala da mjesta koja su demografski opustjela ne moraju biti mjesta zaborava. Sve dok se njihovi potomci vraćaju, mole na grobovima svojih predaka, slave Euharistiju i nastoje svojoj djeci prenijeti vjeru i ljubav prema zavičaju, ta mjesta ostaju živa u životu Crkve i svoga naroda.